

Nr 509.

Av fröken **Wellin**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 108, angående reglering av arbetstiden för viss statsanställd personal.

Genom Kungl. Maj:ts proposition nr 108 till årets riksdag har lämnats riksdagen tillfälle att avgiva yttrande angående föreslagen reglering av arbetstiden för viss statsanställd personal. I fråga om behandlingen av en viss grupp befattningshavare föreligger en olikhet mellan förslaget från försvarsdepartementet och det från socialdepartementet. Då denna olikhet sannolikt icke bottnar i någon principiellt olika inställning, utan fastmera torde bero på en eventuell missuppfattning, borde en rättelse lätt nog kunna genomföras. Frågan gäller de inom armén och marinen samt vid statens sinnessjukhus anställda sjuksköterskorna. I förslaget från försvarsdepartementet ha sjuksköterskorna inräknats i den personal, för vilken arbetstiden i nu avhandlade sammanhang är avsedd att bli reglerad i överensstämmelse med principen om 8-timmars-arbetsdagen, under det att socialdepartementet i fråga om de vid statens sinnessjukhus anställda sjuksköterskorna i överensstämmelse med medicinalstyrelsens förslag icke beräknat någon ökning av den överordnade personalens antal i samband med nu föreliggande förslag till arbetstidsreglering. Så vitt av propositionen framgår, har medicinalstyrelsen härmed avsett, att sjuksköterskorna icke skulle innefattas i nyssnämnda förslag. Detta medicinalstyrelsens ståndpunktstagande innebär för visso icke någon bristande villighet att reglera, där så kräves, arbetstiden även för sjuksköterskorna, utan torde väl få tydas så, att sjukvården på grund av sin ömtåliga beskaffenhet såsom arbetsuppgift är bäst betjänt med, att en dylik lättnad i arbetstiden beredes sjuksköterskorna genom en efter arbetets art och efter de olika förhållandena på särskilda sjukvårdsanstalter bättre avpassad form än arbetstidslagen erbjuder.

Att även Kungl. Maj:t beaktat denna sjukvårdens särställning bland olika verksamhetsgrenar framgår av den kungl. propositionen nr 83 vid innevarande riksdag med "Förslag till Förordning med vissa bestämmelser om arbetsförmedling", där i § 1 från bestämmelserna är undantagen utom offentlig arbetsförmedling även *godkänd sjuksköterskebyrå*.

Då det säkerligen är ett samhällsintresse att åt sjukvården bevara det mesta möjliga av personligt inslag och personlig hängivenhet för denna grannliga arbetsuppgift, är lyckligt, om sjukvården får behålla den ställning den hittills haft i det allmänna medvetandet och inom läkar- och sjuksköterskekåren. I korthet kan måhända detta uttryckas så: sjukvården är ett arbete, som för att giva de bästa resultat kräver en större rent personlig insats än ett flertal andra uppgifter. Allt, som är ägnat att motverka detta, är därför icke gagneligt för

denna verksamhets lyckliga utveckling. Då hit måste räknas en generell tillämpning av arbetstidslagens bestämmelse om 8-timmarsdagen, är att hoppas, att den lättnad i arbetstiden, som sjuksköterskorna behöva, skall komma dem till del i en efter arbetet mera lämpad form.

Under hänvisning till vad ovan anförts, ber jag få hemställa,

att riksdagen vid avgivande av yttrande i anledning av ifrågavarande proposition måtte uttala såsom sin uppfattning, att regleringen av arbetstiden för viss statsanställd personal till normalt 48 timmar i veckan icke bör omfatta inom armén och marinen anställda sjuksköterskor.

Stockholm den 5 mars 1935.

Bertha Wellin.